

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către avocatul Arcadie Șchiopu în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Chiriac Igor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 18.04.2018 până la 15.11.2018;

Instanța de apel de la 17.12.2018 până la 20.02.2019;

Instanța de recurs de la 03.06.2019 până la 02.10.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2018, inculpatul Igor Chiriac a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, la 24 decembrie-25 decembrie 2017, în intervalul de timp de la ora 23:30 până la ora 09:00, Igor Chiriac având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, din intenție directă, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale și survenirea consecințelor, a sustras automobilul de model „Peugeot 107” cu numărul de înmatriculare XXXXX în valoare de 60 000 lei, care era parcat în curtea blocului locativ amplasat pe XXXXX. După care, urcând la volanul automobilului în cauză, a părăsit locul comiterii faptei, cauzând astfel părții vătămate Dumitru Sandu, prejudiciu material considerabil în valoare de 60 000 lei. Ulterior, Igor Chiriac continuându-și acțiunile sale ilegale, a ascuns automobilul nominalizat în mun. Chișinău, or. Codru, str. Costiujeni.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul Igor Chiriac prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor sale s-au invocat că, în privința sa nu s-au aplicat prevederile art. 364¹ Cod procedură penală, art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or, acesta s-a căit sincer de cele comis și recunoaște integral vina.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, apelul declarat de către inculpat a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a menționat că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond inculpatul s-a eschivat de la prezentarea în instanță, procurorul a prezentat probe care au demonstrat că acesta se sustrage de la judecată, iar în corespundere cu prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) și alin. (6) Cod procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță a avut loc fără participarea inculpatului.

La fel, în urma stabilirii locului aflării acestuia, și anume în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, inculpatul a refuzat de a participa la judecarea cauzei, refuzul fiind confirmat de autoritatea de detenție a inculpatului prin întocmirea procesului-verbal de refuz al deținutului pentru deplasarea la judecată din 17 octombrie 2018 (f.d. 193-194).

În acest context, instanța de fond corect a constatat că, refuzul inculpatului Igor Chiriac de a se prezenta la ședințele de judecată privind examinarea cauzei și cu referire la art. 321 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 368 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, în ședința de judecată, au fost citite declarațiile inculpatului făcute în cadrul urmăririi penale, la 01 martie 2018 în calitate de învinuit, recunoscând deplin vina.

Astfel, Igor Chiriac fiind audiat în calitate de învinuit la faza de urmărire penală a declarat că învinuirea adusă spre cunoștință îi este clară, vina o recunoaște integral, se căiește sincer de cele comise (f.d. 93), iar în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul a susținut declarațiile date la faza urmăririi penale.

Instanța de apel a indicat că, instanța de fond cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal - *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

Totodată, instanța de apel a constatat în baza probelor administrate de către procuror că acțiunile infracționale ale inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, sentința instanței de fond nefiind contestată în această parte.

Cu referire la chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului instanța de apel a conchis că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța de fond a constatat că, în conformitate cu prevederile art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea săvârșită de inculpat se califică ca o infracțiune „mai puțin gravă”. În conformitate cu art. 76 Cod penal în privința inculpatului instanța de fond a reținut circumstanțele atenuante - recunoașterea vinovăției și căința sinceră, circumstanțe agravante în privința inculpatului nu au fost stabilite.

De asemenea, instanța de apel a conchis că inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate, sincer s-a căit de cele comise, anterior a fost condamnat, are o vârstă relativ tânără.

Astfel, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 8 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, este întemeiată și echitabilă, iar careva temeuri de a casa sentința primei instanțe, sub aspectul individualizării pedepsei penale, nu au fost stabilite.

Totodată, instanța de apel a respins argumentele de apel invocate de către inculpat privind aplicarea unei pedepse mai blânde, și anume că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit de cele comise, are o vârstă fragedă, deoarece circumstanțele menționate, care au fost valorificate în deplină măsură în procesul de individualizare a pedepsei penale nu pot forma concluzia instanței de apel referitor la oportunitatea aplicării unei pedepse mai blânde, din cele reglementate de

sanctiunea normei penale, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că inculpatul Igor Chiriac anterior a fost condamnat, inclusiv cu stabilirea acestuia a pedepsei sub formă de închisoare, însă nu a făcut concluziile necesare, a comis din nou cu intenție infracțiunea respectivă, iar în acest sens, s-a dedus că aplicarea pedepsei penale sub formă de închisoare este absolut întemeiată.

În acest sens, instanța de apel a subliniat că, inculpatul anterior a fost judecat, și anume prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 11 octombrie 2013 inculpatul a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192¹ alin. (2). lit. a) Cod penal (redacția legii vechi), iar prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 28 iunie 2016 a fost condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d), art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, iar pedepsele aplicate anterior nu au adus atingere scopului pedepsei penale privind corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, iar din acest considerent nu poate fi admisă solicitarea inculpatului privind aplicarea unei pedepse mai blânde, neprivativă de libertate.

Cu referire la argumentele inculpatului precum că, în privința acestuia nu au fost aplicate prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, este dreptul inculpatului de care urma să beneficieze până la începerea cercetării judecătorești, prin depunerea unui înscris autentic în acest sens, însă după cum a fost stabilit, inculpatul a refuzat de a participa la judecarea cauzei în instanța de fond, refuzul fiind confirmat de autoritatea de detenție a inculpatului prin întocmirea procesului-verbal de refuz al deținutului pentru deplasarea la judecată din 17 octombrie 2018, iar instanța de fond a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În ceea ce privește argumentele inculpatului precum că, nu au fost aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, instanța de apel a respins această solicitarea ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de 2 ani și 8 luni închisoare, ceea ce presupune că instanța de fond a aplicat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că sancțiunea normei penale reglementează pedeapsa penală sub formă de închisoare de până la 4 ani, iar acest termen a fost redus cu 1/3, astfel după cum reglementează prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Pe cale de consecință, instanța de apel conchisă că în cauza dedusă judecătii, scopul pedepsei penale exprimat prin restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, dar și a altor persoane v-a fi atins doar prin executarea efectivă de către inculpat a pedepsei cu închisoare stabilită acestuia prin sentință, nefiind

incidente careva circumstanțe care ar justifica aplicarea unei pedepse mai blânde, astfel după cum a solicitat inculpatul în cererea de apel formulată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Arcadie Șchiopu în numele inculpatului, prin care solicită casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care ultimului să îi fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea cerințelor, apărătorul susține că, instanțele anterioare la stabilirea pedepsei urmau să ia în calcul faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția în cele comise, are o vârstă fragedă, a solicitat să fie aplicate prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință prin care se solicită inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, autorul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Igor Chiriac și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, dar recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Însă, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului, corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Reieșind din prevederile art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și din partea altor persoane.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

La caz, Colegiul penal constată că, infracțiunea săvârșită de către inculpat, este prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal și se pedepsește cu amendă în

mărime de la 650 la 1 350 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 4 ani.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv. Astfel, instanța de recurs remarcă că inculpatul a săvârșit o infracțiune mai puțin gravă.

Cu referire la alegațiile indicate de către apărător precum că, instanța de apel urma să ia în calcul prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, Colegiul penal le respinge ca neîntemeiate, or, instanța de apel a dat un răspuns clar și argumentat în acest sens pe care instanța de recurs ordinar îl însușește.

Subsecvent, instanța de recurs susține că, inculpatul pentru a beneficia de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de art. 364¹ Cod de procedură penală, urma ca până la începerea cercetării judecătorești, să declare personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Astfel, inculpatul a omis aceste prevederi legale, mai mult acesta a refuzat să participe la examinarea cauzei în prima instanță, iar instanța de fond a examinat cauza în lipsa acestuia, fapt confirmat din materialele cauzei administrate în această cauză penală.

Cu referire la alegațiile apărătorului Arcadie Șchiopu precum că, nu au fost aplicate prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, Colegiul penal remarcă că instanța de apel corect a respins această solicitarea ca fiind neîntemeiată, deoarece instanța de fond a stabilit inculpatului o pedeapsă sub formă de 2 ani și 8 luni închisoare, ceea ce presupune că instanța de fond a aplicat prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpatului, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală și este întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Astfel, dacă argumentele invocate de către recurent nu au suport, prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Arcadie Șchiopu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2019, în cauza penală în privința lui *Chiriac Igor XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *01 noiembrie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan